

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **Motorest u Komína s.r.o.**, IČ 06904581, se sídlem Spálená 480/1, Brno, zast. Mgr. Michalem Varmužou, advokátem, se sídlem Kozinova 21/2, Šumperk, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Development Trade s.r.o., IČ 04854799, se sídlem Melantrichova 970/17, Praha 1, zast. Mgr. Michalem Varmužou, advokátem, se sídlem Kozinova 21/2, Šumperk, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2020, č. j. 28119-3/2020-900000-311, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 3. 2021, č. j. 77 A 103/2020 - 175, o návrhu osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vůči tomuto rozsudku,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení **se nepřiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 3. 2021, č. j. 77 A 103/2020 - 175.
- II. Osobě zúčastněné na řízení **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 6. 2020, č. j. 28119-3/2020-900000-311, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Celního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 22. 4. 2020, č. j. 7400-13/2020-600000-12. Tímto rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, spočívajícího v tom, že v rozporu s § 7 odst. 2 tohoto zákona v období od 25. 6. 2019 do 16. 7. 2019 v provozovně nazvané „Motorest u Komína“ provozovala technickou hru, ke které nebylo uděleno povolení, prostřednictvím tří technických zařízení typu Pegasus. Uvedeným rozhodnutím byla žalobkyni za přestupek uložena pokuta ve výši 200.000 Kč, povinnost uhradit náklady správního řízení v paušální výši 1.000 Kč a uloženo ochranné opatření zabránění věci - finanční hotovosti ve výši 300 Kč, která byla přestupkem získána a která byla zadržena spolu s technickým zařízením Pegasus, a rovněž bylo vysloveno zabránění tří kusů zadržovaných technických zařízení Pegasus.

[2] Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí žalovaného bránila žalobou u Městského soudu v Praze. V ní zpochybňovala jak závěr žalovaného o tom, že hru realizovanou prostřednictvím uvedených zařízení lze hodnotit jako hazardní, tak i proti jeho závěru, že provozovatelkou těchto zařízení byla žalobkyně. Podle jejího tvrzení totiž část své provozovny pronajímala osobě zúčastněné na řízení, přičemž právě ta zajišťovala obsluhu a provoz zařízení Pegasus. Městský soud se však s argumenty žalobkyně neztotožnil a její žalobu rozsudkem ze dne 26. 3. 2021, č. j. 77 A 103/2020 - 175, zamítl.

[3] Proti tomuto rozsudku podaly žalobkyně i osoba zúčastněná na řízení kasační stížnost. Osoba zúčastněná na řízení (dále též „stěžovatelka“) požádala rovněž o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vůči napadenému rozsudku krajského soudu. Tuto svoji žádost odůvodnila tím, že jsou s ní vedena další správní a soudní řízení a že je rovněž prověřována pro podezření z trestné činnosti. Stěžovatelka se obává, že v těchto řízeních budou příslušné orgány vycházet především z napadeného rozsudku krajského soudu, což by jí mohlo způsobit vážnou újmu.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že podmínky pro jeho přiznání zjevně nejsou splněny. Přiznání odkladného účinku totiž nemůže zajistit to, čeho se stěžovatelka domáhá. Stěžovatelka rovněž nijak nekonkretizovala újmu, která jí hrozí a jak by jí přiznání odkladného účinku bylo způsobilé předejít.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Z těchto ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 - 38).

[7] Institut přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přitom slouží k ochraně účastníků před důsledky napadeného rozsudku krajského soudu, případně i před důsledky rozhodnutí správních orgánů. Přestože však zákon používá poměrně široký pojem *právní následky*, vždy je nutné jej vztahovat pouze ke konkrétní věci, které je předmětem daného řízení, neboť rozhodnutí správních soudů jsou závazná a vynutitelná pouze v řízeních, v nichž byla vydána. V projednávané věci se přitom žalobou napadené rozhodnutí stěžovatelky týkalo pouze v té části, v níž ukládalo ochranná opatření zabránění finančních

pokračování

prostředků a zadržených zařízení Pegasus. Toto rozhodnutí bylo vykonatelné od června roku 2020, přičemž v řízení před krajským soudem žádný z účastníků nežádal o přiznání odkladného účinku. Ani v současné žádosti se přitom stěžovatelka nijak nezmiňuje o tom, jakou újmu by jí výkon tohoto rozhodnutí mohl způsobit.

[8] Stěžovatelka svým návrhem na přiznání odkladného účinku totiž nesměruje proti rozhodnutí žalovaného, nýbrž proti zamítavému rozsudku krajského soudu. Již z této konstrukce je zjevné, že její návrh nesleduje ochranu před újmou, která by jí mohla přímo hrozit v projednávané věci. Zamítavý rozsudek totiž na jejím právním postavení nic nezměnil. Svým návrhem stěžovatelka brojí zejména proti právnímu názoru krajského soudu. Hrozbu újmy pak spatřuje v možnosti, že z tohoto názoru budou vycházet jiné orgány veřejné moci v dalších řízeních, která jsou se stěžovatelkou v současné době vedena. Stěžovatelka tedy nebrojí proti následkům rozhodnutí v projednávané věci, nýbrž spíše proti jeho potenciálnímu precedenčnímu významu. Jak však správně uvedl žalovaný, k tomuto účelu institut přiznání odkladného účinku neslouží a sloužit ani nemůže. Nejvyšší správní soud totiž setrvale judikuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v žádném případě nepředjímá výsledek meritorního posouzení. Právě toho se však stěžovatelka *de facto* domáhá. Při rozhodování o odkladném účinku však Nejvyšší správní soud neposuzuje ani kvalitu napadeného rozsudku, ani míru pravděpodobnosti na úspěch v řízení o kasační stížnosti.

[9] Nejvyšší správní soud tedy s ohledem na výše uvedené shledal, že stěžovatelka ve svém návrhu neuvedla žádné tvrzení, ze kterého by vyplývala reálná hrozba újmy, již by bylo možné předejít přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti.

[10] Jelikož Nejvyšší správní soud nepovažoval újmu hrozící stěžovateli za odůvodňující přiznání odkladného účinku její kasační stížnosti, neposuzoval již podrobněji újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám, ani případný rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[11] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh stěžovatelky zamítl a odkladný účinek její kasační stížnosti vůči napadenému rozsudku krajského soudu nepřiznal.

[12] V souladu s § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním návrhu na zahájení řízení (zde návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti) spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků je návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví zpoplatněn částkou 1.000 Kč. Tento soudní poplatek nebyl s podáním návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaplacen, a proto Nejvyšší správní soud stěžovatelce uložil, aby poplatek ve stanovené výši uhradila do tří dnů od právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) a § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb.].

[13] Soudní poplatek lze zaplatit jedním z těchto způsobů:

- vylepením kolků na vyznačené místo na tiskopisu připojeném k tomuto usnesení; vylepte vždy oba díly kolkové známky, tiskopis podepište a vraťte soudu, kolkové známky neznehodnocujte;

- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1040412021**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude jej Nejvyšší správní soud vymáhat.

V Brně dne 14. července 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu

pokračování

4 As 120/2021 - 63

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 4 As 120/2021

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓